

GOSPODINJSKA POMOČ NA DOMU

Pokličite po telefonu 344-371

Čakalna doba eden do dva meseca / Stane največ 1.250 dinarjev na uro

Pomoč starejšim na domu, ki jo bežigranski Dom starejših občanov uspešno izvaja že osem let, bo, kot kaže stekla tudi v drugih ljubljanskih občinah. Zunanja dejavnost našega doma starejših občanov je pestra. Starejšim ljudem v občini razvažajo hrano, perejo jim perilo, tisti, ki želijo, lahko pridejo v dom čez dan, sodelujejo pri raznih interesnih dejavnostih, rekreaciji ali si izmerijo krvni pritisk in prisluhnejo zdravniškimi predava-

njem. Slednji dve dejavnosti izvaja dom starejših občanov skupaj z bežigranskim zdravstvenim domom.

Zadnje leto pa so se lotili pomembne in zelo odmevne pomoči v gospodinjstvu. Do zdaj sta dve gospodinjstvi doma obiskali že 88 starejših Bežigrancev, k sedemdesetletim pa hodijo stalno. Ljudje se večinoma odločajo za obiske vsak teden ali vsakih 14 dni, ki trajajo od dve do tri

ure. Ekonomska cena ure gospodinske pomoči velja 2500 dinarjev. Če pa predložijo dokazila o nizkem dohodku na družinskega člana, lahko plačajo še manj. Lestvico za določanje deleža udeležbe objavljamo. Kot nam je povedala Cirila Tomšič vodja koordinativnega odbora za pomoč starejšim občanom pri OK SZDL Bežigrad, lahko vsi starejši, ki potrebujejo pomoč, pokličejo v dom na telefonsko številko: 344-371. Čakalna doba traja približno mesec ali dva, odvisno od nujnosti primera.

V. P.

Lestvica za določanje odstotka udeležbe uporabnika v ekonomski ceni storitve:

Dohodek na družinskega člana	% udeležbe uporabnika v ekonomski ceni storitve	Cena, ki jo krije uporabnik
do 50.300	—	—
od 50.300—68.900	12,5%	312 din
od 68.900—87.500	25%	625 din
od 87.500—106.000	37,5%	937 din
nad 106.000 din	50%	1250 din

V skupni dohodek družinskih članov štejejo redni mesečni prejemki (pokojnina, varstveni dodek, dodatek za tujo pomoč in nego, družbeno-denarne pomoči) in vsi ostali dohodki (dohodek od oddaje sob podnajemnikom ipd.)

K stroškom gospodinske pomoči so dolžni pri-

spevati tudi svojci uporabnikov storitev v skladu s Samoupravnim sporazumom o uresničevanju socialnovarstvenih pravic (Ur. l. SRS, št. 26/84).

Uporabniki storitev predložijo dokazila o dohodkih družinskih članov v 9 mesecih leta 1986.

V spomin

ROMAN POTOČNIK

Ugasnilo je plemenito srce Romana Potočnika, revolucionarja, borca in nosilca partizanske spomenice 1941. Rojen je bil 25. septembra 1909 v Ynanjih goricah. Njegovo napredno delovanje se je začelo zelo kmalu, ko je bil star komaj 17 let. Deloval je v sindikatu od leta 1929, v partijo pa bil sprejet leta 1931. Zaradi revolucionarne dejavnosti je bil tri leta zaprt v Sremski Mitrovici.

Takoj ob napadu Nemcev na Sovjetsko zvezo je odšel po navodilih partije v ilegalo. Razvijal je revolucionarni duh med prebivalstvom kamniškega okrožja. Že isto leto je bil postavljen za politkomisarja kamniškega bataljona. Opravljal je tudi druge pomembne dolžnosti v NOV, med drugim je bil politkomisar dolomitskega odreda, 14. brigade in 20. brigade. Junaško se je boril in bil tudi ranjen, saj je bil 90% invalid. Borci so ga imeli radi zaradi njegove skromnosti, borbenosti in ker je znal vsakemu pristubniti in pomagati.

Po osvoboditvi se je njegovo plodno delovanje nadaljevalo. Uspešno je opravljal odgovorne politične in gospodarske naloge. Od 1. januarja 1946 do leta 1949 je delal kot tajnik enotnih sindikatov Slovenije ter bil vrsto let član Republiškega sveta Zveze sindikatov. Njegova zasluga je bila tudi v tem, da je kot prvi direktor Zavoda za rehabilitacijo invalidov mnogo prispeval k napredku te delovne organizacije.

Za vsestransko prizadevanje je prejel vrsto visokih državnih odlikovanj in zlati znak Zveze sindikatov Slovenije.

Slava njegovemu spominu!

D. R.

Le ekipa OŠ F. Bevk popolna

Pionirji-šahisti so se letos na občinskem ekipnem prvenstvu srečali na osnovni šoli Mirana Jarca. Prvenstva, ki sta ga organizirala občinska Zveza prijateljev mladine in Šahovska sekcija ŠD BS-3, se je tokrat udeležilo malo ekip, saj je le osnovna šola France Bevk imela tekmovalce v vseh štirih kategorijah. V konkurenci starejših pionirjev in pionirk ter mlajših pionirk sta tako nastopili le po dve ekipi; za naslov najboljšega pri mlajših pionirjih pa se je potegovalo 8 ekip.

Rezultati — starejši pionirji: 1. F. Bevk, 2. V. Kraigher. Starejše pionirke: 1. F. Ravbar, 2. F. Bevk. Mlajši pionirji: 1. M. Pečar, 2. V. Kraigher, 3. F. Ravbar, 4. M. Jarc. Mlajše pionirke: 1. J. Bizjak, 2. F. Bevk.

M. L.

Za spomin

VIHARNIK METOD

Sam nam je povedal: *Novega leta ne bom več dočakal! Nihče mi ni tega verjel, niti mi ni hotel verjeti. In res ga ni. To je povedal tako, kot je znal reči: »Pojutritšnjem imamo planinci občni zbor, glej, da ga ne boš zamudil!«*

Nebo nad Veliko in Malo planino parajo beli travki. Parajo ga. Tisto nebo in nad tisto planino, ki jo je Metod z močjo svoje ljubezni do planin odkrival sto in sto mlajšim ljudem. Bil je neizprosno trd in še bolj mehak. Organizator po prepričanju in srcu. Za seboj je znal potegniti najmlajše in najstarejše. Trden in trmast značaj, ki si ga je kalil na Kozjanskem, ko je bilo najbolj hudo. Med vojsko, med narodnovobodilno vojno.

Star je bil komaj dobrih šestnajst let, ko je doma na skrivaj poiskal nahrbtnik, ga napolnil z najnujnejšim in odšel v hribe. Že dobro leto poprej, preden so klonili Italijani, je bil v prvih vrstah aktivistov in prvoborcev, ki so grizli nemskega okupatorja.

Metod je imel srce, veliko srce za to našo malo domovnico. Nikdar se ni znal pohvaliti, nikdar ni našel dobre besede za sebe, temveč je samo iskal in organiziral. Bil je kot maloplaninski viharnik, kot seme, ki ga je narava zanesta na najbolj trda in najmanj hvaležna tla. Navkljub temu je rasel in se razdaljal: resda krčevito in z bolečino, vendar z globokim prepričanjem. Doživel in preživel je prenekatero razočaranje, toda njegova planina ga ni nikdar izdala. Zmeraj jo je nosil v srcu. S fotoaparatom ji je sem in tja ukradel kakšno najbolj skrito rožico, to pa je bilo tudi vse.

Njegova Mala in Velika planina sta oropani za enega svojih najzvestejših oboževalcev in občudovalcev. Vem, kaj bi rekel zdaj: »Ne bodi težak in nikar ne pretiravaj, ti pišun! Metod, oprostí, Naj ti bo lahka črnuška zemlja.«

Teg dni, ko sneži, kot v najboljših starih časih, ko je iz ledine pognala črnuška »hajta«, je zgoraj na Mali planini vse tako kot je bilo. Natanko tako. Nič se ni spremenilo.

Črnuški planinski dom, Metodova bajta, stoji. To je njegova koča, ne pozabite, prosim! Metodova koča.

Metod Lampič se je rodil 23. maja 1927. leta na Črnučah. Starih. Bil je Slovenec, Jugoslovan in diplomirani pravnik, komisar bataljona v Kozjanskem odredu, komandant partizanske enote na sremski fronti, direktor Triglav filma, dolgoletni predsednik planinskega društva Črnuče, rezervni major JLA, eden največjih ljubiteljev slovenskih planin in mladinec, ki je kot »Titov pitomac«, kot je sam rekel, kot prvi Slovenec maršalo leta 1950 izročil štafetno palico in mu segel v roko.

NIKO LAPAJNE

V spomin

KATKA VELEPEC

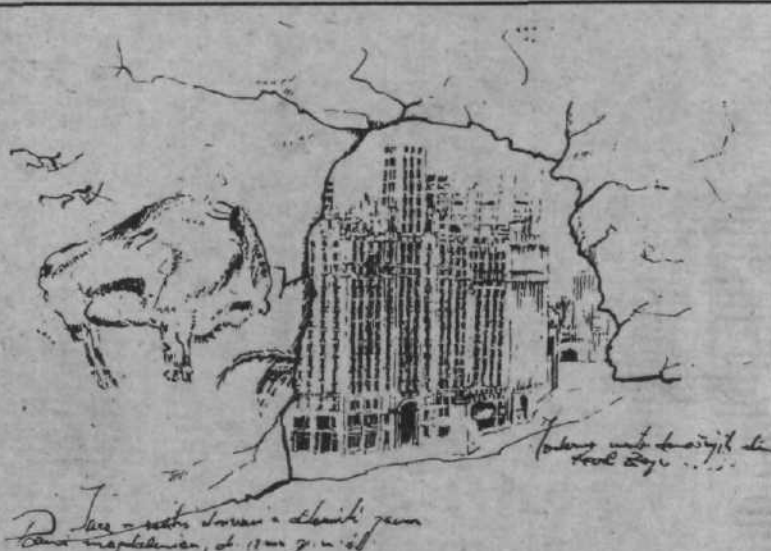
Za vedno se je poslovila od nas Katka Velepec, nekdanja tako aktivna prosvetna delavka v Beričevem.

V rani mladosti je bila soustanoviteljica Društva kmečkih fantov in deklet. Za obstoj te organizacije je bilo potrebno veliko trdnosti in zdravega duha, deležni pa so bili tudi zaničevanja, saj je bila to napredna organizacija, ki je prebujala in vzgajala dekleta in fante na vasi.

Katka je bila tudi odlična igralka, kasneje pa šepetalka. Pomagala je vsem organizacijam, sodelovala je v pevskem zboru, pri Zvezi borcev in Rdečem križu.

Spominjali se je bomo kot pridne, zveste delavke. Njeno življenje je bilo posuto s trnjem, toda trdna volja je premagala vse ovire. Vedno nasmejana in vedro jo bomo ohranili v najlepšem spominu.

M. Š.

Nezamenljivi zakladi tradicije

Od začetka, od arhaične vaške kulture, ki jo je spodbirala urbana civilizacija, katere razpoznavni znak je mesto, pa vse do danes, se je v razvoju marsikaj spremenilo, rodilo se je veliko novih idej. Mesto je mogoče gledati kot strukturo, ki je posebej opremljeno za ohranjanje in prenašanje civilizacijskih dobrin. Skoncentrirano na minimalnem prostoru omogoča strukturalno širjenje. V tem lahko najde prostor za spremenljive potrebe ter nove, popolnejše oblike razvijajoče se družbe in za vso naragradeno zgodovinsko doto.

Ljudje, ki gremo od začetkov popolnosti naproti, vemo, kaj hočemo. Svojo odločnost zajemamo iz hotenj naših prednikov, za katere se ve, da so bili marljivi, spretni rok, vajeni trdega dela, a hkrati polni žara po nenehnem iskanju novega, boljšega, lepšega.

V Smeltu trdno vztrajamo na poti, ki jo je začrtala ustvarjalnost teh ljudi. Različnost okolij, raznolikost kultur in avtohtonost bivanjskih hotenj ljudi, ki smo jih spoznali in razumeli, so vgrajeni v rezultatih našega dela. To je dokaz, da stopamo v pravo smer.

Od začetkov do popolnosti

Več reda na igriščih

Z redne letne skupščine teniškega kluba Ježica

Pred kratkim je bila v prostorih krajevne skupnosti Ježica redna letna konferenca teniškega kluba Ježica, na kateri je bilo prisotnih 55 članov.

M. L.

Ko so ocenjevali preteklo leto so ugotovili, da vseh nalog, ki so si jih zadali, niso mogli izpolniti, predvsem zato, ker je primajkovalo igrišč za vadbo, delno pa tudi zaradi denarja. V načrtu so namreč imeli razširitev igralnih površin pri gostišču Štern, vendar se je vse skupaj zataknilo.

Turnirjev v okviru kluba niso organizirali, ker je nad tem prevzela organizacijo občinska ZTKO. Sodelovali pa so pri izvedbi drugih turnirjev, med njimi sta to predvsem spomladanski in jesenski turnir za posameznike in dvojice, zraven tega pa so organizirali tudi teniško prvenstvo občine Bežigrad. Med posamezniki so pohvalili tovariša Križanka in Sojevca ter mladince Grego Šketa in Miho Miheliča. Imeli so tudi srečanje s teniškim klubom iz Kopa, s katerim so navezali prijateljske stike. V delu z mladimi ni bilo vidnega posebnega napredka, primanjkovala so predvsem

prosta igrišča. Kar so delali, so delali amatersko, predvsem v lastni režiji.

Letos se jim obetajo boljše časi, vsaj glede igrišč. S športno rekreacijskim centrom Ježica se namreč dogovarjajo za igrišča, ki bi bila rezervirana samo za njihove člane in to ob točno določenih dnevih in terminih. Bolj bodo aktivni tudi glede turnirjev, z teniškim klubom iz Kopa, Radenc in Ptuja pa bodo organizirali srečanja in tekmovanja.

Če bodo le možnosti, bodo organizirali tudi razne tečaje tenisa, od začetnega do nadaljevalnega. Videti je, da bodo imeli letos tudi manj denarnih težav. Poskrbeti pa bodo morali za večji red in disciplino na igriščih. To bodo morali razčistiti predvsem sami med seboj, saj so predvsem sami krivi, da pride včasih do nesoglasij glede igralnega reda.

Določili so tudi višino članarine in sicer znaša 2000 dinarjev za starejše in 1000 dinarjev za mladince in študente.

ALEŠ LIPKO

BALINANJE

Zanimiv turnir dvojic

Že desetič ga je organiziralo ŠD Zarja

Športno društvo Zarja je tudi letos organiziralo tradicionalni turnir mešanih parov v balinanju pod znanim imenom ONA-ON. Udeležilo se ga je 64 dvojic iz Slovenije in zamejstva.

Vsa srečanja so bila izredno zanimiva in privlačna. To pa tembolj, ker se ta zvrst športa zelo hitro razvija in širi med delovnimi ljudmi in obenem tudi kakovostno izpopolnjuje. Mariskatera ženska — tekmovalka, ki je nastopila na tem turnirju, bi lahko uspešno zamenjala marsikaterega igralca — tekmovalca v rednem prvenstvenem metužu. Borbene so, nepopustljive in skrajno natančne pri tehničnih zapletih med posameznimi srečanji na igriščih. Steherna tekmovalka zahteva tudi natanko izvajanje mednarodnega tehničnega pravilnika, kar je naposled tudi prav.

Tekmovanje ONA-ON so pred desetimi leti prvič vpeljali tudi pri nas požrtvovalni in marljivi delavci ŠD Zarja. Na začetku so se ga udeleževali le nekateri, zdaj pa je vse drugače. Prijaviteljev in navdušencev je čedalje več, dvig kvalitete pa je viden.

Organizator je pripravil za finaliste od 1. do 8. mesta lične pokale in plakete. Vseh osem parov pa so tudi pogostili. Organizacija je bila v celoti odlična.

Zmagala je dvojica BK Sloge (zakonca Keber) pred Litostrojem (zakonca Blatnik), Strahovico in Planino iz Kranja.

V prostorih ŠD Zarja je zdaj v teku prvenstvo posameznikov v balinanju, kjer nastopajo člani-tekmovalci. Takoj za tem bo prvenstvo za upokojenke, za njimi pa se bodo spoprijeli mladinci.

SILVO GOMBAČ

Atletika tudi pozimi

V okviru atletske lige ljubljanskih osnovnih šol so se bežigranski osnovnošolci pomerili v teku na 30 m, skoku v daljino in višino. Tadej Černš je preskočil 135 cm, kar je za njegovih 11 let starosti lep rezultat. Tekmovanje je bilo v dvorani JLA ob Topniški ulici.

I. P.